

Titel: Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.

Citation: "Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3*, J.R. Thiele, 1772, s. 86. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_003-shoot-w2_003_011_p86_bZONE1215590/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

færd? Gud har forladt mig mine Synder, endog dem som jeg ei har erindret, og tillige det som endnu hos mig kan være ham mishageligt, hvilket jeg ei har kun- det udforske, og selgelig ikke rette. —

Gud kan ei tilgive Hoved-Synderne uden at tilgive alt det som henhører under dem. Erindringen om Jesu Lidelse som har syldesgjort for alle Menneskers Synder, giver mig denne Forsikkring. Saaledes forvissat om mit Vel, frygter jeg ei for Døden. Saa- snart jeg kiender Guds Godhed, og mit Haab, er det mig ei tilladt at frygte. Jeg maa ei tvivle om hine eller holde dette for uvist. Begge Deele gjorde jeg jo om jeg vilde frygte for at døe, da jeg seer Gud vil saaledes have det. Jeg kan ei beklage mig over at mig skeer for nær. Jeg veed og jeg erkiender at jeg har fortient dette og endog mere. Men hvem vil nu anklage mig da jeg er en af Guds Udvalde, og hvo vil fordømme mig?

Hr. Münter betiente sig af den Leilighed Gre- ven her gav ham, og forelyste ham det hele 8de Kapi- tel af Pauli Eristel til de Rommere, for at bringe ham til Gemytte, de mange Steder deri, som saa fortref- selig passede sig paa ham, og at anvende dem paa hans forrige og nærværende Tilstand, og bad tillige inllemet fortelig. Den tydeligste Kiolighed var udbredet over Grevens Ansigt, og han snappede ofte ligesom Ordene ud af Hr. Münters Mund, for selv at sige sig det, som han var i Begreb med at anbringe til hans Troes D styrkelse. Greven spurgte: Hvor vidt er det mig tilladt, ved naturlige Midler, at holde mig lix og stand-